

[Aksel Larsen.]

lille smule betænkeligt, at man fra de parti-ers side, der har sluttet forliget, heller ikke vil tage hensyn til de seneste henvendelser, der er kommet angående forslaget om omsætningskat i engrosledet. Det er klart for mig, at man fra de pågældende parti-ers side ikke har været villig til at tage hensyn til de mange henvendelser, der er kommet fra arbejderorganisationer, arbejdspladser o. lign., men så tænkte jeg mig dog, at der var mulighed for, at man ville være lidt lydør, når storhandelens organisationer meldte sig. Det har man imidlertid heller ikke været. Skønt Grosserer-Societetet ved en telegrafisk henvendelse meget har advaret mod omsætningskat i engrosledet, har udvalgsflertallet ingen-ting at bemærke til det, og det vil sige, at ligeegyldigt hvilke argumenter der fremføres, ligeegyldigt hvad der kan siges, vil man gennemføre det forlig, man nu engang er blevet enig om. Det er der altså ikke noget at gøre ved, men alligevel vil jeg tillade mig at komme med yderligere et par bemærkninger, nu da vi står ved afslutningen af den første puniske krig.

Denne er jo endt med et nederlag for regeringen og regeringspartierne, og den er vel i særdeleshed endt med et nederlag for regeringspartiernes vælgere. Regeringen selv har ganske vist reddet livet, idet den har fået lov til at regere videre af de borgerlige oppositionsparti-ers unåde, og den håber vel derved at have sikret sig en livsforlængelse på et par år, og naturligvis må regeringen og regeringspartierne i sidste instans selv afgøre, om de finder, at dette er nogen værdig tilværelse. De har haft en række ideer om, hvad der burde gennemføres, og i praktisk talt alle tilfælde har de måttet give meget betydelige indrømmelser til venstre og de konservative eller kvittere deres egen politik til fordel for VK-partier-nes politik.

Regeringen og regeringspartierne kom jo og sagde, at de ville have en almindelig omsætningskat i detailledet, og de havde mange og gode grunde til at mene, at hvis man endelig skal have en omsætningskat, bør den ligge i detailledet. I den forbindelse må jeg måske benytte lejligheden til at sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, at han tog fejl ved anden behand-

ling, når han af mine udtalelser udledte, at jeg var en begejstret tilhænger af omsætningskat, vel at mærke hvis den lå i detailledet. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg anså omsætningskat for at være et onde, men at jeg, hvis det var umuligt at slippe for den, ville foretrække, at den kom til at ligge i detailledet fremfor i engrosledet. Det ville regeringen også i marts, men venstre og de konservative har fået deres vilje — eller måske rettere købmændenes vilje — og den er blevet lagt i engrosledet.

Regeringen vil give en vis, ikke en tilstrækkelig, men dog en vis og mærkbar kompensation for de prisforhøjelser, omsætningskatten bevirkede. Det er blevet til en kompensation — det kan man jo godt kalde det — som er mindre end minimal.

Regeringspartierne har talt mange kønne ord om, at man måtte have priskontrol ved udvidelse af monopolrådets beføjelser, men også denne skanse har man opgivet.

Regeringen kom og hævdede, at den måtte have større statsindtægter gennem omsætningskatten for at få et kasseoverskud, men den har bøjet sig for VK-partier-nes krav om, at ethvert kasseoverskud i indeværende år destrueres og et eventuelt kasseoverskud til næste år helt skal bruges til skattelettelser.

Regeringspartierne — i hvert fald socialdemokratiet — har talt meget om nødvendigheden af en skattereform, og nu er man gået ind på at begrave tanken om en skattereform, i hvert fald 2 år frem i tiden.

Regeringspartierne har hidtil haft det synspunkt, at man ikke skulle pille ved pristallet. Nu er man gået ind på at ændre pristalsberegningen, i hvert fald fra foråret, og man har endda sluttet et politisk forlig om, at der ikke skal tages hensyn til den betænkning, der er kommet fra et udvalg, som netop har syslet med spørgsmålet om pristalsberegningen. I den pågældende udvalgsbetænkning anbefales det, at man tager de direkte skatter ud af pristallet, men naturligvis ikke virkningerne af de indirekte skatter. Nu er det åbenbart ligeegyldigt, hvad et sagkyndigt udvalg kommer med; når man slutter et politisk forlig, ser man bort fra det sagkyndige udvalgs mening.

Til overflod har man sluttet forlig om større militærudgifter. Man har endvidere